

# РЕШЕНИЕ

№ 23426

гр. София, 08.07.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав, в**  
публично заседание на 11.06.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Слава Гьошева**

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **2611** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Й. С. П., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица] [жилищен адрес] чрез адв. Т., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 3383з-300 от 16.02.2025 г., с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, на основание чл.172, ал. 2, т. 3 ЗДвП, са отнети СРМПС и регистрационни табели.

В жалбата се оспорва нарушението, във връзка с което е наложена ПАМ. Претендира се отмяната й. Твърди се, че лицето, което е управлявало МПС притежава чуждестранно свидетелство за управление на МПС, издадено във Великобритания на 07.09.2018 г., което е със срок на валидност до 31.01.2028 г., като в действащото законодателство на Република България няма разпоредба, която да изключва валидността на издадените преди 31.12.2020 г. СУМПС от Обединеното Кралство, чийто срок все още не е изтекъл.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото е постъпила молба от пълномощник на жалбоподателката, с позиция по хода на делото и по същество. Направено е искане за присъждане на разноски, с приложен списък.

Ответникът – полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 71 -ви състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от

фактическа страна:

С обжалваната Заповед № 3383з-300 от 16.02.2025 г. на Й. С. П. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2А, б. А от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) - "Прекратяване на регистрацията на МПС" за срок от 6 месеца, като са отнети 2 броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС] и Свидетелството за регистрация на МПС № [ЕИК].

Според мотивите на заповедта, на 16.02.2025 г. около 16,20 часа Й. С. П., в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица] е управлявала лек автомобил Ф. П., жълт на цвят, с табели с регистрационен [рег.номер на МПС], без да притежава СУМПС, валидно за територията на Република България. Посочено е в заповедта, че водачът е български гражданин, който управлява гореописаното МПС с чуждестранно национално свидетелство (СУМПС, издадено от Обединено кралство с номер Р.), без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца в Република България. Уточнено е в процесната заповед, че няма данни водачът да е влизал или излизал от Република България в рамките на предишните 3 месеца от съставянето на АУАН.

На основание чл. 162, ал. 1 от ЗДвП на водача е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 3696160/16.02.2025 г., като административният орган е приел, че са налице материално-правните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. а от ЗДвП за прилагане на ПАМ – прекратяване на регистрацията на МПС, на основание чл. 22 от ЗАНН.

Приети като доказателство са представените с административната преписка АУАН, серия ГА № 3696160/16.02.2025 г. и заповеди за компетентността на административния орган издал оспорената заповед за ПАМ.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи: Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес. Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е в изискуемата писмена форма и съдържа мотивите на издателя ѝ за прилагането на принудителната административна мярка. Изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, във вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивираност на административния акт е изпълнено, когато са посочени фактическите основания за издаването на акта и правната норма, която предвижда последиците от настъпването им. В конкретния случай подробно, ясно и конкретно са изложени обстоятелствата, които са послужили за основание на административния орган да приложи разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН, във вр. с чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП. Те са достатъчни, за да може да се осъществи съдебен контрол за законосъобразност на административния акт и същевременно неговият адресат да разбере причините, поради които актът е издаден и свързаните с тях правни последици.

Срокът на принудителната административна мярка е определен конкретно от административния орган и е в предвидения от закона минимум от шест месеца.

Настоящият състав, намира че от събраните по делото писмени доказателства не се установява в хода на административното производство да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, представляващи отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно приложена Заповед № 513з-476/18.01.2024 г. (л. 30) Р. В. Д. заема длъжността командир на отделение в група "Охрана на обществения ред" на сектор "Охранителна полиция" към 08 Районно управление при СДВР. Предвид изложеното, съдът

намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност.

Оспорената заповед съдът намира за материално незаконосъобразна, по следните съображения. Заповед № 3383з-300 от 16.02.2025 г. е издадена на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. Разпоредбата предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година;. Видно от изложеното в мотивната част на заповедта, административният орган е приел, че е налице хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а", пр. 1-во – адресатът на заповедта е собственик на МПС, който е управлявал моторно превозно средство без да притежава валидно СУМПС за управлението му.

От приложените писмени доказателства безспорно е установено, че на 16.02.2025 г. около 16,20 часа Й. С. П., в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица] е управлявала лек автомобил Ф. П., с [рег.номер на МПС], с чуждестранно национално свидетелство (СУМПС, издадено от Обединено кралство с номер Р.), издадено на 07.09.2018 г., със срок на валидност 06.09.2028 г.

Спорният въпрос по делото е дали това свидетелство за управление на МПС е валидно, с оглед приложението на нормата на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП. Разпоредбата предвижда, че българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от К. Ш. в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. По аргумент от изложеното, СУМПС на български гражданин, издадено в чужбина е валидно при следните алтернативно предвидени хипотези: 1. негов издател е държава, договаряща по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; 2. издадено е от държава, договаряща по договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, б. "а" от него; 3. СУМПС е придружено от легализиран превод на български език; 4. СУМПС е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. СУМПС е издадено от държава-членка на Европейския съюз, или от друга държава – страна по споразумението за Европейското икономическо пространство или от К. Ш..

В случая СУМПС на жалбоподателя е издадено на 07.09.2018 г. от Обединено кралство Великобритания и е със срок на валидност - 06.09.2028 г. Съгласно Споразумението за оттегляне, публикувано в Официален вестник на ЕС на 31.01.2020 г., правото на Съюза ще продължи да се прилага за Обединено кралство и на територията му за "преходен период", продължаващ до 31 декември 2020 г. Въпреки, че към момента на издаването на свидетелството за управление на МПС на Й. П. не е било прието Споразумението за оттегляне, то същото е издадено в преходния период и правото на Съюза се прилага за Обединено кралство в този преходен период, поради което свидетелството за управление на МПС е валидно. Това обстоятелство се подкрепя и от Директива 2006/126/ЕО от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на

превозни средства, която е приложима и във Обединено кралство Великобритания до края на преходния период - 31.12.2020 г. От това следва, че до 31.12.2020 г. страните-членки на ЕС и Обединено кралство Великобритания взаимно признават издадените от тях СУМПС.

След този период е приложима Конвенцията за движението по пътищата, подписана във Великобритания на 08.11.1968 г. Договарящи страни по нея са както Република България, така и Обединено кралство Великобритания. Затова, за да бъдат признати у нас издадените след 31.12.2020 г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС, те трябва да съответстват на приложение № 6 към Конвенцията за движението по пътищата. Приложение № 6 към Конвенцията и приложение № 1 към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 20.12.2006 г., като макар и различаващи се визуално, включват като задължителни реквизити напълно идентични данни и информация.

Преценката за валидност на СУМПС, издадени от Обединено кралство Великобритания преди 31.12.2020 г., със срок, изтичащ след тази дата, е предоставена на всяка отделна държава – членка на ЕС. В този смисъл е Известие относно пътуването между Европейския съюз и Обединено кралство след края на преходния период от 02.12.2021 г., общодостъпно на адрес: [https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/file\\_import/travelling\\_bg\\_7.pdf](https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/file_import/travelling_bg_7.pdf). В т. 6. 1 от същото е препоръчано на притежателите на свидетелства за управление на МПС от Обединено кралство, които планират да шофират в Европейския съюз, да се свържат с отговорните органи на държавата членка във връзка с правилата за признаване на свидетелствата за управление на МПС. На официалната електронна страница на Министерство на вътрешните работи на Република България, в раздел Брекзит/ <https://www.mvr.bg/>, е общодостъпна информация, според която след изтичане на преходния период в Република България СУМПС, издадено от Обединено кралство, ще бъде признавано като СУМПС, издадено от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968 г. и отговарящо на изискванията на приложение № 6 към нея.

Република България в действащото си законодателство няма разпоредба, която да изключва валидността на издадените преди 31.12.2020 г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС, чийто срок все още не е изтекъл. Напротив, в съответствие с Известие относно пътуването между Европейския съюз и Обединено кралство, след края на преходния период и в изпълнение на принципите за последователност и предвидимост по чл. 13 от АПК, компетентният ѝ орган – Министерство на вътрешните работи, е огласил публично, че тези СУМПС ще се третират като издадени от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968 г. и отговарящи на изискванията на приложение № 6 към нея. Посоченото изпълнява едно от алтернативно предвидените условия на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП за признаване валидността на СУМПС, издадено от друга държава.

В настоящия случай свидетелството за управление на МПС на жалбоподателката, е издадено от Обединено кралство Великобритания на 07.09.2018 г. и е със срок на валидност 06.09.2028 г. Поради това - по силата на Споразумението за оттегляне и Известие относно пътуването между Европейския съюз и Обединено кралство, след края на преходния период от 02.12.2021 г., при отчитане на съдържанието на това официално обявление на МВР, по силата на чл. 13 от АПК и на основание чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, то представлява валидно свидетелство за управление на МПС за категориите, посочени в него, на територията на Република България.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че не е била налице предпоставката на чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП за издаване на оспорената заповед. Същата е материално незаконосъобразна и следва да се отмени.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 от ЗДвП в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него съдебни разноски – 10 лв. – заплатена държавна такса.

Доказателства за реално изплатено адвокатско възнаграждение не са представени от жалбоподателя, поради което и такива не му се следват.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 71 състав

**Р Е Ш И:**

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № № 3383з-300 от 16.02.2025 г., издадена от Р. В. Д.- КО в група "Охрана на обществения ред" на сектор "Охранителна полиция" към 08 Районно управление при СДВР, с която на Й. С. П. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Й. С. П., ЕГН [ЕГН], сумата от 10 лв., представляваща направени съдебни разноски.

Решението, на основание чл. 172, ал. 5 изр. 2 от ЗДвП, не подлежи на обжалване.

Съдия: